

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/617/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512214352
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512214352.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: B. D., U.. XX. X. XXXX, R. B. XX, U., 2/ M. R., U.. X. X. XXXX, R. R. XXX/X, N. M., štátni občania SR, obaja zastúpení: Čibrik & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., IČO: 46 255 010, Hlavná 14, Šaľa, proti odporcovi: N. R., U.. XX. X. XXXX, R. Š. XX, R., štátny občan SR, zastúpený: Mgr. Adelou Minárikovou, advokátkou so sídlom Zámocké schody 2/A, Bratislava, o zaplatenie 6.627 euro, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 24. 8. 2015, č. k. 10C/193/2012-149 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. 9. 2015, č. k. 10C/193/2012-160, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 24. 8. 2015, č. k. 10C/193/2012-149 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24. 9. 2015, č. k. 10C/193/2012-160 sa mení tak, že navrhovatelia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 101,52 euro, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovatelia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 108,90 euro k rukám právnej zástupkyne odporcu Mgr. Adely Minárikovej, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodoval o náhrade trov konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 148 euro a trovy právneho zastúpenia v sume 1.036,15 euro, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 142 ods. 3, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, 3 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O.s.p.“) a vecne úspechom navrhovateľov v konaní, s tým že im priznal náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume 148 euro a trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 1.036,15 euro, za 5 úkonov právnej služby á 101,25 euro nasledovne: prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaniach dňa 30. 9. 2013, 25. 11. 2013, 27. 1. 2014, 30. 4. 2014, režijný paušál: 1x á 7,63 euro + 2x á 7,81 euro + 2x á 8,04 euro, náhrada cestovných výdavkov Šaľa- Bratislava a späť: za cestu dňa 30. 9. 2013 a dňa 25. 11. 2013 - 2x á 41,63 euro, za cestu dňa 27. 01. 2014 - 41,20 euro, za cestu dňa 30. 4. 2014 - 41,15 euro, náhrada za stratu času: 2x, 6x á 13,01 euro + 2x, 6x á 13,40 euro. Pri výpočte základnej sadzby tarifnej odmeny súd prvého stupňa vychádzal z tarifnej hodnoty veci 2.467,50 euro. Vzhľadom k tomu, že advokát zastupoval dvoch navrhovateľov od 5. 2. 2014, súd znížil odmenu za 1 úkon právnej služby o 50 % na sumu 50,62 euro. Za zastupovanie oboch navrhovateľov preto priznal za jeden úkon právnej služby sumu 2x á 50,62 euro.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý pre nesprávne právne posúdenie veci žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť tak, že súd navrhovateľom 1/ a 2/ uloží povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 101,52 euro,

do troch dní od právoplatnosti uznesenia, alternatívne napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 139,60 euro (dva úkony právnej služby á 61,41 euro + režijný paušál: 2x á 8,39 euro).

V odvolaní poukázal na to, že rozsudkom zo dňa 30. 4. 2014, sp. zn. 10C/139/2012 súd priznal navrhovateľom plnenie len vo výške 2.467,50 euro a vo zvyšku ich návrh ako nedôvodný zamietol. Dôvodom zamietnutia bol jednak neskorší začiatok omeškania, ktorý súd ustálil na 1. 7. 2009, a nie na 1. 7. 2008 ako si uplatnili navrhovatelia a tiež zníženie zmluvnej pokuty z 1 % na 0,5 % z ceny diela, ako pokuty primeranej cene diela a okolnostiam, pre ktoré sa odporca dostal s termínom ukončenia do omeškania. Prvostupňový súd výslovne uviedol, že zmluvná pokuta v požadovanej výške by bola v rozpore s dobrými mravmi, pričom poukázal na ust. § 3 ods. 1 Obč. zák.. Odporca v tejto súvislosti vyslovil názor, že súd prvého stupňa vo veci samej nesprávne rozhodol, resp. nesprávne odôvodnil svoje rozhodnutie a ak dospel k názoru, že výška zmluvnej pokuty je v rozpore s dobrými mravmi, muselo by to mať pre účastníkov dôsledok v zmysle ust. § 39 Obč. zák., a teda, že takéto dojednanie je neplatné. Ak súd na základe vykonaného dokazovania dospel k názoru, že dojednané výška zmluvnej pokuty je v rozpore s dobrými mravmi, je teda neplatnou a nie je ju možné priznať navrhovateľom ani čiastočne. Naopak z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že by súd uplatnil svoje moderačné právo v zmysle ust. § 545a Obč. zák..

Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil aj v časti rozhodnutia o náhrade trov konania, nakoľko jeho rozhodnutie v prejednávanej veci nezáviselo od úvahy súdu, a preto nemal postupovať podľa § 142 ods. 3 O.s.p. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa bližšie neuvádza, v čom mala spočívať jeho úvaha pri rozhodovaní o výške plnenia. Ustálená judikatúra k predmetnému ustanoveniu jednoznačne uvádza, že rozhodnutie o výške plnenia závisí od úvahy vtedy, ak súd využil zákonnú možnosť a postupoval podľa § 136 O.s.p. Takýto postup je v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia možný iba vtedy, ak výšku nároku bolo možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nebolo možné zistiť vôbec. V komentári k ust. § 136 O.s.p. sa uvádza, že súd môže určiť výšku nároku podľa svojej úvahy vtedy, ak je nárok preukázaný, čo sa týka jeho právneho základu a problémy sa týkajú skutkových zistení spojených s výškou uplatňovaného nároku. Postup podľa predmetného ustanovenia je teda na mieste len vtedy, ak výšku nároku možno určiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nemožno zistiť vôbec. Určenie výšky nároku úvahou súdu musí byť preskúmateľné v inštančnom postupe, preto musí byť dostatočne vyargumentované. Zhrnúc uvedené z rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej nevyplýva ani len skutočnosť, že by využil svoje moderačné oprávnenie a nevyhovel žalobe v celom rozsahu aj s poukazom na skutočnosť, že omeškanie odporcu bolo ustálené s rozdielom jedného roka. Súd prvého stupňa však tieto skutočnosti pri svojom rozhodovaní o trovách konania vôbec nezohľadnil. Podľa odporcu v predmetnej veci, v ktorej výška plnenia bola uplatnená na základe zmluvy o dielo, malo byť o trovách konania rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., t. j. podľa zásady pomeru úspechu účastníkov konania. Vychádzajúc z výšky súdom priznaného plnenia percentuálny úspech navrhovateľov v konaní predstavoval 37,23 % a úspechu odporcu 67,77 %. Vzhľadom na to, že odporca bol v konaní úspešnejší, mala mu byť priznaná náhrada trov konania vo výške jeho čistého úspechu, t. j. 25,54 % z náhrady trov konania, predstavujúcej uhradený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu v sume 397,50 euro.

Navrhovatelia 1/ a 2/ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov právo.

V prejednávanej veci odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že vo veci samej súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 30. 4. 2014, č. k. 10C/139/2012-133 v spojení s opravným uznesením zo dňa 24.8.2015, sp.zn. 10C/193/2012 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne časť zmluvnej pokuty vo výške 2.467,50 euro a vo zvyšnej časti žalovanej istiny vo výške 4.159,50 euro ich návrh zamietol. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 488, § 489, § 544 ods. 1 a § 3 ods. 1 Obč. zák. a vecne dôvodnosťou zmluvnej pokuty za oneskorené dokončenie diela len vo výške 0,5 % za každý mesiac omeškania od 1. 7. 2009, nie vo výške 1 % od 1. 7. 2008, nakoľko odporca v konaní preukázal, že nie výlučne jeho zavinením boli spôsobené časové sklzy s ukončením a odovzdaním

prác a v snahe uspokojiť svojich klientov navrhovateľom na vlastné náklady vybudoval vodovodnú a kanalizačnú prípojku. Na rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvého stupňa aplikoval ust. § 142 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrných časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

Odvolačný súd musí prisvedčiť odvolacej argumentácii odporcu, ktorý správne namieta, že v danej veci rozhodnutie súdu o výške plnenia nezáviselo od jeho úvahy (§ 136 O.s.p.), a preto vo veci bolo potrebné na rozhodnutie o náhrade trov konania aplikovať ust. § 142 ods. 2 O.s.p. Uvedené vyplýva jednak zo skutočnosti, že úvaha o výške plnenia v zmysle ust. § 142 ods. 3 O.s.p. sa týka výlučne skutkových poznatkov o výške plnenia (napr. pri náhrade nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v sporoch o ochranu osobnosti a vychádza z ust. § 136 O.s.p.). V prejednávanej veci však rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od úvahy súdu, ale od navrhovateľmi nesprávne určenej doby omeškania odporcu s odovzdaním diela a vychádzajúc zo záverov súdu prvého stupňa prezentovaných v právoplatnom meritornom rozhodnutí, ktorých správnosť odvolací súd už nemôže preskúmavať, od rozporu výšky zmluvnej pokuty s dobrými mravmi. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktoré uvedené skutočnosti, od ktorých sa odvíja neúspech navrhovateľov 1/ a 2/, žiadnym spôsobom pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezohľadnil, nemá oporu tak v jazykovej (gramatickej) metóde výkladu ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a nepochybne je aj v zjavnom rozpore s princípom spravodlivosti. Navyše je potrebné dodať, že súdna prax ustálila, že ani moderovanie výšky zmluvnej pokuty podľa § 545a Obč. zák., resp. § 301 Obch. zák. nezakladá dôvod na rozhodovanie o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p. (viď napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Obdo 39/2010). Súd prvého stupňa mal preto o náhrade trov konania rozhodnúť podľa zásady pomeru úspechu vyjadrenej v ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na čistý úspech odporcu v konaní predstavujúci 25,54 % (z uplatnenej sumy 6.627 euro bolo navrhovateľom priznaných len 2.467,50 euro, čo predstavuje úspešnosť navrhovateľov 37,23 %, úspešnosť odporcu 62,77 % a čistý úspech odporcu rozdiel medzi úspechom odporcu a úspechom navrhovateľov).

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že navrhovateľom 1/ a 2/ uložil spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania zodpovedajúcu jeho úspechu v konaní, t. j. vo výške 25,54 % zo sumy 397,50 euro predstavujúcej odporcom uhradený súdny poplatok za odpor proti platobnému rozkazu.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému odporcovi podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 108,90 euro, a to za jeden úkon právnej služby á 61,41 euro: prevzatie a príprava zastúpenia, 1 úkon právnej služby á 30,71 euro: odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania, režijný paušál: 2x á 8,39 euro. Právna zástupkyňa odporcu si nesprávne uplatnila odmenu za odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania vo výške 61,41 euro predstavujúcej základnú sadzbu tarifnej odmeny, nakoľko v zmysle ust. § 13a ods. 2 písm. b/ uvedenej vyhlášky za odvolanie voči nemeritornému rozhodnutiu advokátovi patrí odmena len vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.